

[Christmas Møller.]

bedre end 1932. Men i een Henseende har 1933 ikke været det, nemlig med Hensyn til den Handelsbalancepolitik, som Regeringen, hjulpet af Venstres daværende Formand, det daværende ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, satte ind paa i Januar 1932, idet der i 1932 var nogenlunde Balance, medens der i 1933 var et betydeligt Underskud.

Jeg behøver jo ikke at komme nærmere ind paa, at den højtærede Udenrigsminister i hele sin Form og i den hele Maade, hvor paa han kan behandle baade sit eget Parti, Ministeriet og Rigsdagen, er blevet en, om jeg saa maa sige, all round politisk Skikkelse, rund og trivelig, hvilket aldeles ikke passer til den højtærede Udenrigsminister. Ministeren siger: Det gaar nok og bryder, i Modsetning til den Maade, hvorpaa han i gamle Dage tog Vanskeligheder og Kampe, Vanskelighederne paa en helt ny Maade. Alt det skal jeg lade ligge. Ministeren har jo i denne Sag, takket været Venstres Ordfører i Landstinget, haft den brede demokratiske Front bag sig hele Tiden og har gjort det aldeles glimrende. Den Ros skal han særdeles gerne faa fra min Side. Ingen har maaske inden for dansk Politik gjort det bedre end den højtærede Udenrigsminister. Lad mig, uden at der menes noget ondt dermed, sige, at den højtærede Udenrigsminister har spillet paa det ærede Medlem Hr. Hauch. Det er gjort aldeles fortrinligt, det kunde ikke gøres bedre. Men det er ikke Problemet. Problemet er dette: Hvorledes agter man at lade denne Politik fortsætte, en Politik, som bygger paa vor Samhandel med en Række andre Lande, hvor vi skal købe dobbelt saa meget, ja mere, end vi sælger dertil, samtidig med, at vi har en Englandstraktat, hvorefter vi saa vidt muligt skal udvide vor Indkøb i England? Det er Spørgsmaalet, jeg har stillet op — jeg forlanger ikke Svar i Dag hverken af den højtærede Udenrigsminister eller af andre; men jeg siger i Overensstemmelse med mit Partis ærede Ordfører: Dette er et Omraade, paa hvilket der maa tages en Stilling, og hvor der i Løbet af kort Tid maa skabes Klarhed.

Udenrigsministeren (P. Munch): Der var en enkelt Vending i det, det ærede Medlem nu sagde, som jeg ganske maa tage Afstand fra. Det ærede Medlem siger, at jeg har spillet paa et Medlem i det andet høje Ting under Behandlingen af disse Sager, og fejler forskellige Bemærkninger dertil, som han formodentlig ud fra det

politiske Spils Regier opfatter som anerkendende. Jeg kan dertil sige, at der har overhovedet ikke været Tale om noget saadant! De Forhandlinger, der har været ført, har ganske naturligt været ført i Forstaaelse med de forskellige Erhvervsgrupper, og ved alle Drøftelser baade med England og med Tyskland har Erhvervsgrupperne været repræsenteret. Jeg kan ikke blande mig i dette, at visse af de paagældende Erhvervsgrupper er repræsenteret ved Politikere, medens der er et enkelt af de større Partier, som ikke har nogen Repræsentant der imellem. Det er et Forhold, som ikke kan vedkomme Udenrigsministeriet. Vi maa forhandle med de Ledere, som Erhvervene nu en Gang vælger sig.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at jeg var jo saa from og venlig at forhandle med — det nikker det ærede Medlem til —, og han mente, at jeg havde været værre i gamle Dage. Det kan jeg ikke tro. Det ærede Medlem har sikkert ikke kendt mig paa nogen anden Maade eller i nogen anden Skikkelse end den nuværende, og selv før det ærede Medlems Tid tror jeg, at jeg tør sige, at jeg har bestræbt mig for at forhandle paa den samme Maade, som jeg nu forhandler.

Det ærede Medlem vendte tilbage til dette, at vi fra gammel Tid har et andet Handelsbalanceforhold over for en hel Række andre Lande end over for England, en Forskel i Handelsbalancen, som er fremkommet af naturlige, økonomiske Grunde i svundne Tider. Nu er vort Salg til en Gruppe af disse Lande sat saa stærkt ned ved den Politik, disse Lande fører, at vor Indførsel derfra i Overensstemmelse med de Regler, vi følger, ogsaa kan sættes og maa sættes meget stærkt ned. Det er jo Grundprincippet, og det har været muligt at følge dette, saaledes som Forholdene var, med den Virkning, at vi kunde sætte vort Indkøb til England meget betydeligt i Vejret. Det er det, der har kunnet lade sig gøre i dette Øjeblik, og en Norm for, hvad der kan gøres i Fremtiden, kan vanskeligt opstilles. De Beregninger, vi for vort Vedkommende har opstillet, vidner dog om, at der ikke er den fjerneste Grund til at tro paa, at det ikke skulde kunne ske ogsaa i Aaret 1934 og i det hele taget saa længe Handelsforholdene til den øvrige Verden ligger nogenlunde, som de gør i Øjeblikket. Hvis vi igen faar et meget stort Salg til de andre Lande, bliver Forholdet naturligvis anderledes, men saa betyder det ogsaa, at den Krisetilstand, der